

Enskede-Årsta-Vantörs stadsdelsnämnd
Skrivelse

Snöröjningshaveriet i Enskede Årsta
Vantör

Gustav Johansson m.fl. (M)
Peter Backlund (L)
Christina Peterson (C)

Skrivelse om snöröjningshaveriet i Enskede Årsta Vantör

Stockholm har klarat snörika vintrar förr. Då fungerade vardagen eftersom staden gjorde det som förväntas av en kommun, nämligen att hålla gator, gångvägar och viktiga stråk farbara. Den ordningen tycks nu vara bortglömd.

Det som borde vara grundläggande fungerar inte. I stället möts invånare av oplogade gångbanor, snövallar vid övergångsställen och trappor som förvandlas till isbanor. Detta drabbar alla, men särskilt äldre, personer med funktionsnedsättning och barnfamiljer. Kommunal kollektivtrafik som behöver fungera för att människor ska åka till jobbet har inte fungerat pga utebliven snöröjning. Bilar har fastnat vilket har skapat frustration och onödig stress för människor.

Klagomålen visar att problemet är omfattande. Under perioden 1 januari till och med 13 januari 2026 registrerades 13 892 avslutade ärenden om bristande snöröjning via stadens system Tyck till. Enskede Årsta Vantör stod ensam för 2 670 av dessa ärenden, vilket är flest av stadens stadsdelar. I rapporteringen pekas dessutom Enskede Årsta Vantör ut som en av de stadsdelar där plogningen bedömts vara sämst sett till antalet klagomål.

Konsekvenserna är allvarliga och i grunden oacceptabla. Organisationer för äldre har riktat hård kritik och beskriver hur äldre återkommande förväntas bli sittande hemma när gångvägarna inte röjs och halkbekämpas. I Söderort vittnar äldre om att de inte kunnat lämna bostaden på en vecka på grund av bristande plogning på gångvägar och fallskador har förekommit. När framkomligheten brister riskerar människor att inte få den vård och omsorg de behöver i tid. I Stockholmsområdet har dessutom ambulanser fastnat i snön under uttryckning, vilket visar hur snabbt bristande vinterväghållning blir en fråga om liv och hälsa.

Ansvarsfördelningen är känd, men den får inte bli en ursäkt för passivitet. Trafikkontoret ansvarar för snöröjning på gator, medan stadsdelsförvaltningen ansvarar för snöröjning på parkvägar. I parker vinterunderhålls dessutom i regel endast de större kommunikationsstråken och trappor som ansluter till dessa, medan övriga parkvägar och trappor inte vinterunderhålls. Det betyder att fel prioriteringar och bristande samordning i praktiken kan stänga av viktiga genvägar till kollektivtrafik, vård och service för dem som behöver trygg framkomlighet mest.

Det är också anmärkningsvärt att trafikkontoret själv bekräftat att insatserna inte fungerat som förväntat och att entreprenörer riskerar vite. När det går så långt behöver den politiska majoriteten sluta hänvisa vidare och i stället ta ansvar för att systemet fungerar.

Samtidigt prioriterar den politiska majoriteten tidskrävande symbolfrågor, trafikexperiment och administrativa omdaningar, medan stadens grundläggande ansvar brister. Det är ett politiskt vägval där fokus läggs på att signalera handlingskraft, snarare än att säkerställa att gator, gångvägar och trappor är framkomliga när snön faller. I vår egen stadsdel driver den rödgröna majoriteten dessutom linjen att all parkskötsel ska övergå i kommunal regi, en omfattande organisationsförändring som binder upp både tid och ledningskraft.

Det är fel fokus. För stockholmarna märks inte politiken i ambitionerna, utan i om vardagen fungerar en vintermorgon.

Med anledning av januari månads snöröjningshaveri inom stadsdelen ställer vi följande frågor till förvaltningen:

1. Hur många felanmälningar och klagomål avseende snöröjning och halka har inkommit som rör parkvägar, trappor och övriga ytor inom stadsdelsförvaltningens ansvar, uppdelat per vecka sedan 1 januari 2026.
2. Hur stor andel av dessa ärenden har åtgärdats inom avtalad tid, samt vilken är median och maximal tid från anmälan till åtgärd.
3. Vilka gångstråk i parker och trappor klassas som prioriterade inom stadsdelens ansvar, och hur säkerställs att stråk till äldreboenden, servicehus, vårdinrättningar, skolor, förskolor och kollektivtrafik vinterunderhålls först.
4. Finns en särskild prioriteringsplan för framkomlighet runt verksamheter där många äldre rör sig, exempelvis träffpunkter, vårdcentraler och apotek, samt vägar till och från hemtjänstutförare.
5. Har stadsdelsförvaltningen fått in rapporter från hemtjänst, omsorgspersonal eller utförare om brukare som inte kunnat ta sig ut, inte kunnat hämta läkemedel eller fått insatser försenade på grund av bristande framkomlighet. Om ja, hur många och vilka åtgärder har vidtagits.
6. Har det förekommit situationer där ambulans, räddningstjänst eller annan utryckning försvårats i stadsdelen på grund av oplogade ytor, snövallar, blockerade vändplaner eller dåligt röjda hållplatser. Om ja, hur dokumenteras detta och hur förs informationen vidare till trafikkontoret och berörd entreprenör.
7. Hur ser den operativa samverkansrutinen ut mellan stadsdelsförvaltningen och trafikkontoret vid större snöfall, avseende gemensam lägesbild, kontaktvägar, prioriteringar och snabb eskalering när brister påverkar äldreomsorg och samhällsviktig verksamhet.
8. Hur säkerställs beredskap kvällar, nätter och helger för att hantera akut halka på gångstråk och trappor inom stadsdelens ansvar, särskilt i anslutning till äldreboenden och servicehus.
9. Hur informeras invånare, särskilt äldre och personer med funktionsnedsättning, om vilka stråk som vinterunderhålls, vad man kan förvänta sig vid snöfall och hur återkoppling ges på inkomna ärenden.

När snön faller ska staden inte falla ifrån sitt ansvar. Stockholm mäts inte i ambitioner eller symbolfrågor. Stockholm mäts i om rullatorn tar sig fram, om hemtjänsten kommer i tid och om en ambulans når fram när minuterna räknas. Det är i det grundläggande som förtroendet provas.